

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
28 marca 2025 r.,
w przedmiocie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez M. S.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

I.

I.1. 3 stycznia 2025 r. M. S.(dalej: Skarżąca), za pośrednictwem poczty elektronicznej, wniosła skargę nadzwyczajną. Skarżąca nie określiła jednoznacznie, którego orzeczenia skarga dotyczy. W opisie sporu przywołała kilka orzeczeń sądowych, w tym wyrok Sądu Rejonowego w Biłgoraju z 15 stycznia 2014 r., sygn. I C 608/12.

I.2. Na podstawie zarządzenia z 22 stycznia 2025 r. Skarżąca została wezwana do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez jej podpisanie. Wezwanie zostało doręczone Skarżącej 3 lutego 2025 r.

I.3. 4 lutego 2025 r. do Sądu Najwyższego, za pośrednictwem poczty elektronicznej, wpłynęła odpowiedź Skarżącej na powyższe zobowiązanie, w którym przesłała m.in. skan ww. wezwania opatrzonego jej podpisem.

II.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

II.1. Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog podmiotów legitymowanych jest zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w tymże katalogu, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia.

II.2. Stosownie do art. 95 pkt 1 u.SN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną.

Z kolei według art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków. W świetle art. 95 pkt 1 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną oraz skargi nadzwyczajnej od orzeczenia, które może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

II.3. Mając na względzie przywołane przepisy należy stwierdzić, że skarga nadzwyczajna podlegała odrzuceniu przede wszystkim z powodu braku legitymacji Skarżącej do wniesienia jej.

Skarżąca wniosła skargę osobiście, podczas gdy skargę nadzwyczajną może wnieść do Sądu Najwyższego wyłącznie podmiot legitymowany, wskazany w art. 89 § 2 u.SN. Okoliczność ta powoduje, że przedmiotowa skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23).

Ponadto Skarżąca nie określiła jednoznacznie zaskarżanego orzeczenia sądu, przedstawiając jedynie krótki własny opis sporu sąsiedzkiego i zapadające orzeczenia.

II.4. Niezależnie od powyższego Skarżąca nie uzupełniła w sposób należyty braków formalnych skargi nadzwyczajnej, gdyż przesłała jedynie skany swojego podpisu pocztą elektroniczną. Tymczasem, w świetle art. 95 pkt 1 u.SN. w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 126 § 1 pkt 6 k.p.c., skarga nadzwyczajna, jak każde inne pismo procesowe, powinno zawierać m.in. podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika – podpisy a nie skany. W tym kontekście należy wskazać, że „wydruk niedopuszczalnego środka odwoławczego wniesionego drogą elektroniczną może być potraktowany jako środek odwoławczy niewniesiony tą drogą, jeżeli usunięty zostanie brak podpisu (art. 130 § 1 w związku z art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c.) – uchwała Sądu Najwyższego z 23 maja 2012 r., III CZP 9/12. Po wezwaniu Sądu Najwyższego Skarżąca powinna była uzupełnić brak formalny poprzez własnoręczne podpisanie skargi nadzwyczajnej w siedzibie sądu lub doręczenie osobiście kolejnego odpisu skargi nadzwyczajnej opatrzonego we własnoręczny podpis lub przesłanie takowego tradycyjną pocztą.

II.5. Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN orzekł, jak w sentencji.

sk

[a.ɪ]